

Diiumenge 6 (B) durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,40-45): En aquell temps, se li adreçà [a Jesús] un leprós pregant-lo, agenollat, i dient-li: «Si vols, pots purificar-me». I compadit, estengué la seva mà, el tocà, i li digué: «Ho vull, queda pur!». I immediatament li desaparegué la lepra, i va quedar purificat. I cominant-lo, a l'instant l'acomiadà, dient-li: «Mira, no ho diguis a ningú, però ves, mostra't al sacerdot, i per la teva purificació ofereix allò que preceptuà Moisès com a testimoniatge per a ells». Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar ben fort i a difondre la notícia, de manera que ja no podia entrar manifestament en la ciutat, sinó que s'estava fora en indrets deserts; i acudien a ell de tot arreu.

© Albada Editorial / evangelinet.net

«Si vols, pots purificar-me»

Mn. Ferran JARABO i Carbonell
(Agullana, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens convida a contemplar la fe d'aquest leprós. Sabem que, en temps de Jesús, els leprosos eren marginats socialment i considerats impurs. La guarició del leprós és, anticipadament, una visió de la salvació proposada per Jesús a tothom, i una crida a obrir-li el nostre cor per tal que Ell el transformi.

La successió dels fets és clara. Primer, el leprós demana la guarició i professa la seva fe: «Si vols em pots curar» (Mc 1,40). En segon lloc, Jesús —que literalment es rendeix davant la nostra fe— el guareix («Ho vull, queda pur»), i el convida a seguir el que la llei prescriu tot demanant-li silenci. Per últim, però, el leprós se sent impulsat a «proclamar ben fort i a difondre la notícia» (Mc 1,45). En certa manera desobeeix la darrera indicació de Jesús, però la trobada que fa del Salvador li provoca un sentiment que la boca no pot callar.

La nostra vida s'assembla a la del leprós. A vegades vivim, pel pecat, separats de Déu i de la comunitat. Però aquest Evangeli ens anima tot oferint-nos un model: professar la nostra fe íntegra en Jesús, obrir-li totalment el nostre cor, i una vegada guarits per l'Esperit, anar arreu a proclamar que ens hem trobat amb el Senyor. Aquest és l'efecte del sagrament de la Reconciliació, el sagrament de l'alegria.

Com bé diu sant Anselm: «L'ànima ha d'oblidar-se d'ella mateixa i romandre totalment en Jesucrist, que ha mort per fer-nos morir al pecat, i ha ressuscitat per fer-nos ressuscitar per a les obres de la justícia». Jesús vol que fem via amb Ell, vol guarir-nos. ¿Com hi responem? Hem d'anar-lo a trobar amb la humilitat del leprós i deixar que Ell ens ajudi a morir al pecat per viure de la seva Justícia.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'amor de Crist ens estimula i apressa a córrer i volar amb les ales del sant zel. I, si un no té zel, és senyal cert que té apagat en el seu cor el foc de l'amor, la caritat» (Sant Antoni Mª Claret)
- «Jesús en la seva passió va arribar a ser com un “leprós”, fet impur pels nostres pecats, per a obtenir-nos el perdó i la salvació» (Benet XVI)
- «Jesús es retira sovint a un lloc apartat, en la solitud, a la muntanya, preferentment de nit, per pregar. Porta els homes en la seva pregària, ja que també assumeix la humanitat en la seva Encarnació, i els ofereix al Pare tot oferint-se Ell mateix» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.602)